

Békési

Harangszó

XIV. évfolyam III. szám – A BÉKÉSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG DÍJTALAN IDŐSZAKI HÍRADÓJA – 2012. október 31.

Hagyomány és megújulás

Szerkesztői jegyzet

Legutóbb esperes úr beiktatását követően vehettük kezünkbe a Békési Harangszót, azóta sok víz lefolyt a Körösön. Lassan véget ér az egyházi év és adventbe lépünk. „Várj ember szíve készen...” – hangzik mostanában egyre gyakrabban a gondolataimban. Ez a lapszám reformáció ünnepére készült, amely számomra a három nagy egyházi ünnep után a legkedvesebb. Elgondolkodhatunk azon, hogy mit is jelent reformátusnak, protestánsnak lenni, hogyan változott az egyházi élet Luther és Kálvin kora óta. Új gondnokok egy érdekes írásával világít rá a református egyházszervezet egyik sajátos értékére. Kelemen János gondnok úr halála óta új gondnokot választottunk, akinek lapunk hasábjain is gratulálok. Olvashatnak a beiktatásáról, továbbá kirándulásról, táborról, évnyitóról és sok-sok egyébről is. Ez a lap is nagy munka eredménye. Sokan kérdezik, hogy miért írogatok istentiszteletek alatt. Egyesek szerint „firkálok unalmamban”, mások szerint nincs időm készülni hétfőre az órára, így a prédikáció idejét „teszem hasznossá”. Jelen-tem, a prédikáció szövegét jegyzetelem, hogy amikor megszületik a Harangszó új száma, pontosan tudjam idézni az elhangzottakat.

Végezetül mindenki figyelmébe ajánlom az iskolánk 460. évfordulójára szervezett ünnepségsorozatot, amellyel méltóképpen emlékezhetünk elődeinkre és tekinthetünk a jövőbe.

Mucsi András

Kedves Olvasó!

Lapunk Reformáció emléknapjára megjelenő számát azzal az örömmel és Isten iránti hálaadással bocsátjuk útjára, hogy ismét egy eseményekben gazdag időszakot tudhatunk magunk után. A kiemeltebb történetekről egy-egy tudósítást is olvashatnak lapszámunkban, s bizonyára sokan szívükben is őrzik ezeknek a kellemes emlékeit!

Ugyanakkor nőtt a veszteségeink listája is, hiszen ebben az évben már a 2. haláleset rendítette meg gyülekezetünk életét, amikor a tavasszal elhunyt Cs. Kiss Andor nyugdíjas lelkipásztorunk után Kelemen János, gyülekezetünk gondnoka is váratlanul eltávozott közülünk. Isten akaratában megnyugodva, az Ő vigasztalását elkérve búcsúztunk Tőle a gyülekezet közösségében. Helyére gyülekezetünk Dr. Petneházi Zsigmond presbiter testvérünket választotta, akinek a munkájára e helyen is Urunk áldását kérjük!

Jeles évfordulóra is emlékezünk ebben az évben. Isko-

lánk fennállásának 460., református oktatási intézményként való újraindításának a 20. évfordulóját ünnepeljük. Ebből az alkalomból november 8-10 között számos rendezvényen köszönjük meg Istennek megtartó, irgalmas szeretetét. Buzdítok mindenkit, hogy vegyünk részt ezeken az alkalmon, hiszen mindannyiunk közös kincse iskolánk, ahogyan eleink nevezték: az egyház veteményes kertje.

Bizonyára nem véletlenül, hanem Istennek, a nagy Rendezőnek az akaratából került éppen erre az időszakra idei evangélizációs hetünk. November 7-11 között Gulácsy Lajos, Kárpátalja nyugalmazott püspöke tart szerdától szombatig 17 órai kezdettel, vasárnap pedig a délelőtti istentiszteleten evangélizációs szolgálatokat „Az Istennel való kapcsolat a Miatyánk alapján” címmel. Ezekre az alkalomokra is szeretettel hívogatunk mindenkit, hiszen éppen a Reformáció mutatott rá, milyen nagy szükségünk van az

Istennel való kapcsolatunkat időnként felülvizsgálni, s ha kell, újraértelmezni!

Az esztendő utolsó 2 hónapjának nekivágva hadd fejezzem be gondolataimat annak az Igének a felidézésével, aminek olvasása közben Luther Márton szívében megfogalmazódott a nagy felismerés: jelenünk és jövőnk, életünk és örök életünk egyedül Isten kezében van, Aki a hit segítségével tart meg bennünket: „...Isten a maga igazságát nyilatkoztatja ki benne (az evangéliumban) hitből hitbe, ahogyan meg van írva: Az igaz ember pedig hitből fog élni.” (Róma 1,17.)

Katona Gyula lelkipásztor

Áldás – békesség Istentől

Minden kedves Olvasót nagy szeretettel, és Istenben vetett megrendíthetetlen hittel köszöntök.

Mint a Békési Református Egyházközség időközi választással megválasztott új gondnoka köszöntöm a kedves Testvéreket. Úgy vélem a gyülekezet nagy többségének nem kell bemutatkoznom, de bízva abban, hogy mindig vannak, és reményeink szerint lesznek is újonnan templomba járók, ezért néhány szóban bemutatom magamat.

Immár békésinek tekintendő, de valójában köröstarcsai származású vagyok. Köröstarcsán kereszteltetek, ott konfirmáltam. Hivatásomat tekintve

ügyvéd vagyok, és a korábbi, valamint jelenlegi egyházi szolgálatom is ezen hivatásomhoz köthető. A második ciklusban vagyok egyházmegyei jogtanácsos, és szintén a második ciklusra megválasztott presbiter. Számomra rendkívüli megtisztelés, hogy az egyházközség közgyűlése megválasztott gondnoknak, igyekszem a választással rám bízott bizalmat megőrizni és ahhoz méltónak maradni.

Ha a mára tekintek ki, akkor azt kell mondanom, hogy a közeljövő egyik legfontosabb feladata számomra az lesz, hogy nt. Katona Gyula esperes Urat igyekezzem tehermentesíteni, már amennyire, és már

amiben lehet az egyházközségi munkák alól. Tudom, hogy ez teljeséggel lehetetlen, de legalább törekednem kell arra, ha már a Jó Isten azzal bízta meg őt, hogy vezesse az egyházmegyét, akkor azt tegye a legnagyobb odaadással, részünkről pedig a legtöbb segítséggel. Ehhez a munkához kérem elsődlegesen is a gyülekezet segítségét, személyenként mindenkinek, és azoknak is, akik eddig is aktív munkával segítették a gyülekezet épülését, mindennapi életét. Isten áldása legyen ezek után is munkájukon, életükön, valamint mindenkién.

Testvéri üdvözléssel:

Dr. Petneházi Zsigmond gondnok

Dr. Petneházi Zsigmond a békési gyülekezet gondnoka

Kelemen János utódja civilben jogász, egyetemi oktató

2012. október 7-én, vasárnapi ünnepi istentisztelet keretében iktatták be hivatalába dr. Petneházi Zsigmondot, akit 2012. szeptember 16-án titkos szavazással választottak meg a Békési Református Gyülekezet gondnokának.

Kelemen János váratlan halála után a presbitérium kiírta az időközi választást, amelyre a gyülekezet választásra jogosult tagjai több személyt is jelöltek, de végül K. Szabó Andrásné és dr.

Petneházi Zsigmond presbiterek vállalták csak a megmérettetést. A harminapos „kampányidőszak” után szeptember 16-án vasárnap választott a gyülekezet új „világi” vezetőt magának, aki a lelkéssel együtt kettős elnökségben a presbitériumot és a gyülekezetet vezeti. Az érvényes szavazatok 61%-át kapta meg Petneházi Zsigmond.

A két hetes fellebbezési időszak letelével, október 7-én dr. Marjovszky Tibor, a Debreceni Református Hittu-

dományi Egyetem tanszékvezetője, református lelkész prédikációja után tette le az esküt az gondnok. Marjovszky Tibor a 2Móz 17,8-16 és Jn 5,19 alapján arról beszélt, hogy a történetek nagy tanulsága: az emberi erő, energia, tudás egyszer a végére ér, és nem kell a dolgokat mindig egyedül végezni. Mózesnek egy követ hoztak, amelyre leülhetett, majd tartották az áldásra emelt karjait a csata alatt. A jánosi történetben szereplő béna ezzel szemben azzal védekezett, hogy „nincs embere”, amikor Jézus megkérdezte, hogy akar-e meggyógyulni. Istennek nem kell magyarázkodni, mondta a professzor, hiszen Isten azt akarja, hogy győzzünk, és nem úgy lát, amilyenek vagyunk, hanem amilyenek lehetünk.

Az új gondnok eskütételén jelen volt a családja és baráti köre.

Mint ismert, a gyakorló ügyvéd civilben egyetemi oktató a Szegedi Tudományegyetemen, és évek óta szervezi a Magvetés Református Konferenciát, amely a városi Galéria dísztermében számos érdeklődőt vonz. Emellett a Békési Református Egyházmegye jogtanácsosa is.

Mucsi András

A Magyarországi Református Egyház Alkotmánya a gondnok feladatairól

44.§

- (1) Minden egyházközségben a törvényben megállapított kötelességek teljesítésére a legalább három évi presbiteri szolgálattal rendelkező presbiterek közül gondnokot vagy gondnokokat kell választani.
- (2) Több gondnok választása esetén főgondnokot kell választani.
- (3) A gondnok – több gondnok választása esetén a főgondnok – a presbitérium lelkési elnökével alkotja az egyházközség elnökségét.

45.§ Az egyházközségi főgondnok vagy gondnok hatáskörébe tartozik:

- a.) a presbitériumot a lekipásztorral együtt összehívja és a gyűlés társelnöke,
- b.) a lelkéssel együtt képviseli az egyházközséget,
- c.) a lelkéssel együtt aláírja a presbiteri gyűlés jegyzőkönyvét és határozatait,
- d.) a lelkéssel együtt kezeli az egyházközség vagyonát, ha az egyházközségnek pénztárosa van, annak működésére a lelkéssel együtt felügyel,
- e.) gondoskodik az egyházközség épületeinek jó karban tartásáról,
- f.) a lelkéssel együttesen gondoskodik az egyházközség költségvetésének és zárszámadásának elkészítéséről,
- g.) ellátja mindazon feladatokat, melyeket a törvény hatáskörébe utal.

Gondnoki névjegy

Név: dr. Petneházi Zsigmond

Családi állapot: nős, három nagykorú gyermek apja.

Foglalkozás: jogász, ügyvéd, meghívott óraadó.

Elérhetőség: 70/205-44-74,

e-mail: zspetnehazi@freemail.hu

Lakás: 5630 Békés, Csikos u. 17/1.

Hobby: vadászat, olvasás

Kedvenc könyv: mindig az amit aktuálisan olvasok, jelenleg:

Efraim Kishon: A Zanyja Krausz.

Kedvenc film: Perlasca, Volt egyszer egy Amerika, egyebekben a 80-as évekbeli francia politikai krimik.

Kedvenc étel: konzervatív magyar ételek, szinte minden leves és a pörkölt.

Kedvenc hely belföldön: az Őrség.

Kedvenc hely külföldön: minden, ahol már jártam.

Tervek: még mindig tanulni.

Kelemen János temetése

2012. június 25-én rövid betegség után, váratlanul elhunyt Kelemen János, gyülekezetünk novemberben újraválasztott gondnoka, presbitere, aki nagy szeretettel törődött a gyülekezettel, annak ingó és ingatlan vagyonával. Temetésére 2012. július 2-án a Rózsa temetőben került sor. A temetési szolgálatot Katona Gyula lelkész végezte. Az alábbiakban az ő temetési igehirdetésének vázlatát közöljük, emlékezve kedves halottunkra.

Kelemen János temetése (2012. július 2. 11 ó.)

Alapige:

„...szerette övéit e világban, szerette mindvégig.” (Jn 13,1/b)

„Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbnek tartsátok egymást magatoknál!” (Fil 2,3.)

Életút:

Kelemen János 1936. január 28-án született gazdálkodó család gyermekeként városunkban, Békésen. Édesapja Kelemen János, édesanyja Horváth Zsófia volt, akik Eszter nővérével nagy szeretetben nevelték fel. Békés Roszserdön nőtt fel, ott járt iskolába.

Miután kitanulta a gépkocsivezést, e munkakörben dolgozott 22 éven át. Mivel egészsége megromlott, leszálalékolták, éveken át emiatt gyógykezelésekre is járt, melynek eredményeképpen jelentősen javult az állapota.

Feleségével, Szabó Juliannával

1953-ban ismerkedett meg, majd 1955. október 8-án házasságot kötöttek. Házasságukból 1960-ban egy fiúk született, János, akit nagy szeretettel neveltek és tanítottak.

1970-ig a tanyán éltek, majd ebben az évben a Drága utcán vásárolt házukba költöztek, amit felújítottak. Ettől kezdve ez lett az otthonuk. A házzal együtt vett Malomasszonykerti földjén, ami mellé később további földterületeket vásárolt sokat dolgozott feleségével.

Életük nagy próbatétele volt, amikor fiúk súlyosan megbetegedett, amiből nem épült fel. 17 évesen temették el, ami testileg-lelkileg megroppantotta életüket, amely veszteségnek a terheit azóta is hordozták.

Nyugdíjasként a kertjei művelésében találta meg örömét, büszke volt szépen gondozott növényeire, gyümölcsfáira, a háznál lévő szőlőjére. Soha nem tagadta meg a segítséget másoktól sem. Néhány év óta a templomkert és szőlőlugas művelését is Ő végezte.

1996-tól presbitere a Békési Református Gyülekezetnek, majd 2004-től a gyülekezet gondnokává választotta, amit odaadó gondossággal, mások iránt érzett felelősséggel látott el.

Tagja volt a gyülekezeti énekkarnak is. Szervezte a különféle alkalmakat, irányította a gyülekezet különböző szolgálati területein a munkát. Soha nem törődött a maga bajával, fáradságával, első volt számára mindig a rábízott és elvállalt feladatainak tőle telhető legmagasabb színvonalon történő teljesítése.

Halála előtt néhány héttel egészsége megrendült, több betegség is megtámadta szervezetét. Kórházi kivizsgálások következtek, majd egy-egy után hatszor is megműtötték, azonban segíteni már nem lehetett rajta. Házasságának 57., életének betöltött 76. évében visszaadta életét teremő Urának, Istennek.

Igehirdetés vázlata:

Isten lényegét és valóságát János apostol fogalmazta meg, amikor így vall Róla: az Isten **szeretet**. Ezt számos módon kinyilvánította, megbizonyította (már a bűneset után

Szabadítót ígért, Akit az idők teljességében el is küldött...)

Különösen is kiemelkedik Igénkből az utolsó szó: **„mindvégig”**. Jézus földi életére vonatkoztatva ez a szó azt jelenti, hogy haláláig, mégpedig a keresztfának haláláig szeretett bennünket. Szeretetének szavai haldoklása közben is felhangzanak: *„Atyám bocsáss meg nekik, mert nem tudják, hogy mit cselekesznek!”* Ez a szeretet minden egyéb, bennünk lévő, munkálkodó szeretetnél több és nagyobb, hiszen megváltó szeretet, mely elkísér a földi, múltó világból az örökkévalóba...

Elhunyt kedvesünk életében is ott volt Krisztus szeretetének az ereje, amit sokszor, sokféleképpen megbizonyított a rábízottak irányában, így:

- hitvestársa
- gyermeke, aki 17 éves korában elhunyt
- nővére
- hat keresztyermek
- gyülekezete iskolánk iránt.

Valamennyiünket nagy szeretettel vett körül, s így elmondhatjuk Róla is az Ige szavaival: *„...szerette övéit e világban, szerette mindvégig.”* Ez azonban csak az egyik oldala a dolgoknak. Mindvégig hű szeretetének áldott következménye lett az a viszont szeretet, amit mindennap meg tapasztalhatott azok részéről, akik felé egy életen át sugárzott szeretete.

S azért, hogy ne csupán az emlékekben éljen tovább, hanem itt és most is érezzük valóságosan is jelenlétét, fogadjuk úgy Pál apostol Filippibeliekhez írott leveléből a felolvasott igeverseket, mint elhunyt kedvesünknek szavait, amit Mindnyájunk szívére, mint áldott útravalót akar most odahelyezni: *„Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbnek tartsátok egymást magatoknál!”*

Emlékét úgy őrizhetjük meg igazán, ha hozzá hasonlóan mi is szétosztjuk az életünket azok között, akiket Isten Ránk bízott, szívünkre helyezett!

Legyen áldott emléke!

Csendes hét Berekfürdön

Szeptember 10-14. között került sor a Békési és Csongrádi Református Egyházmegye Csendes hetére a Jász-Nagykun-Szolnok megyei Berekfürdön, a Megbékélés Házában.

Gyülekezetünkben is részt vettek ezen az alkalmon tizennégyen, köztük Katona Gyula esperes úr. A csendes hét célja és témája a kispróféták által való bűnbánat, megtérés, lelki és fizikai újjáépülés a testvérekben. A reggeli és esti áhítatokat, valamint előadásokat, amelyeket igehirdetéseknél kellene inkább neveznünk, Matosné Bokor Anikó szegedi, Marti Miklós békéscsabai, Béres János dévaványai lelkipásztorok, Juhász András szegedi lelkész, Katona Gyula egyházmegyéink esperese, valamint Gilicze András szentesi nyugalmazott esperes tartották.

A témát tehát az ószövetségi kispróféták könyvei alkották, azaz: Ámós, Hóseás, Haggeus, Zakariás és Jónás próféták írásai.

Elhangzott: ahogyan az ószövetségi időkben nem építette a zsidó nép, úgy ma sem építjük az Úr házát, lelki értelemben. Azért vannak nehéz esztendőink nekünk is, a mai embereknek, mert nem építjük az Úr házát mi sem. „Épül az Úr háza közöttünk, bennünk?” – tették fel a kérdést nekünk is az igehirdetők. Naponkénti megtérésre van szükségünk. Erre van szüksége a ma emberének is.

Naponként imaközösségben imádkozhattak gyülekezeteink imaközösségben, de a testvérekért, gyülekezetekért is, továbbá népünk, nemzetünk megmaradásáért, egységbe forrásáért, a testvéri szeretetért, a jézusi szeretet elfogadásáért, megtapasztalásáért.

Esténként pedig, az esti áhítat után éneklésre gyűltünk össze. Ekkor mindenki választott magának egy éneket a református énekeskönyvből, és zsolnárokat, fohászadásokat, hitvalló dicsőítéseket, lelki énekeket énekeltünk Isten dicsőségére és egymás öröme.

A csendes hét záró aktusa úrvacsorával egybekötött istentisztelet volt.

Zsombok Imre

Templomot emelünk Bélmegyeren

A belső berendezéshez adományokat várunk

Miközben az 1945 utáni politikai rendszer igyekezett megsemmisíteni mind a vallást, mint annak intézményesült formáját, az egyházat, továbbá 1990 után is terjedt a vallástalanság, az egyházak országszerte mégis templomokat emelnek. Békés és környékén Kamuton, Muronyban, Bélmegyeren az elmúlt években új katolikus templomok épültek, és most a református egyház is teljesíti bélmegyeri hívei álmát: istenházát emel a falu központjában. Az államosított iskola után járó kárpótlási pénz jó ideje pihent a bankban, eközben pedig rohamosan romlott a bélmegyeri gyülekezeti ház állaga. 2012 nyarán végre megindultak a templom építési munkálatai. Az alapkövetelése mégis csak késve, 2012. július 28-án került sor. Az ünnepélyes istentiszteletre verőfényes napsütésben, dr. Bölcskei Gusztáv püspök részvétele mellett került sor, aki az igehirdetés szolgálatát is végezte. Ekkor már álltak a falak. Az alapkövetelése elhelyezett acélhenger kordokumentumokat tartalmazott, továbbá elhelyezték az építésben részt vevők neveit is.

Bölcskei Gusztáv püspök igehirdetésében emlékeztetett: a gazdasági és erkölcsi válságban Isten a gyülekezeteknek templomépítésre ad indítást. Ez annak a jele, hogy Is-

ten igéje élő és ható. Szükség van a templomkapuk és az emberi szívek megnyitására.

Katona Gyula esperes, mint a Békési Egyházközség vezető lelkésze elmondta: az ezer lelkes kistelepülés tizede református, az ő régi vágyuk teljesül az építkezéssel. Az istentiszteletet a jelenleg már nagyon elöregedett gyülekezeti házban tartják kéthetente, amely az épülő templom szomszédságában van.

Az építkezés teljes költségvetése mintegy 40 millió forint. Ennek alapítókéja a 14 millió forintos kárpótlási alap, ehhez a Tiszántúli Református Egyházkerület 17 millió Forintot adott, ehhez jött 2,5 millió Ft, amelyet a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumtól nyert pályázaton az egyházközség. Hiányzik még az építkezéshez mintegy 7,5 millió Ft, amit további központi támogatásból remélünk megkapni. A berendezésre még sok-sok pénzre van szükség, erre a gyülekezet céladakozást hirdetett. Az adományozók erre a célra a Békési Református Egyházközség számlaszámát vehetik igénybe, feltüntetve az adományozás célját.

**„A Bélmegyeri templomra”.
OTPBANK 11733072-20000978**

Mucsi András

Dr. Petneházi Zsigmond ügyvéd, egyházközségi gondnok

Gondolatok a presbitériumról és a presbiterről.

Először is engedjék meg, hogy ezen rovat keretein belül is sok szeretettel köszöntsem a kedves Testvéreimet. Köszönöm Mucsi András szerkesztőnek, hogy mint megválasztott új gondnoknak lehetőséget adott arra, hogy a saját újságunkon keresztül, írott formában is szólhassak a kedves Testvérekhez. A tervem az, hogy a jövőben visszatérően néhány gondolatot közöljek, igazodva az aktualitásokhoz is. A mostani gondolatközlésnek az aktualitását az adja, hogy bár közel egy éve volt a presbiteri választás, de a presbiteri tisztséghez szorosan kötődő gondnoki tisztség, néhai Kelemen János halála miatt most töltődött be újra. Ennek okán néhány szóban világosítsunk rá a presbitérium, és presbiteriség lényegére, jellemzőire.

Napjainkban – sokak véleményével ellentétben – az egyházak szerepe folyamatosan változik, többnyire növekszik. Különösen igaz lehet ez az állítás a kelet-európai országokra. Ez a növekedés egyrészt az egyházakhoz való tartozás számszerűségében is kimutatható, másrészt a társadalmi szerepvállalása az egyházaknak folyamatosan igyekszik alkalmazkodni a változó körülményekhez. Az egyházak fentiekben jelzett szerepvállalásának megismerése érdekében ugyanakkor tekintsük át, konkrétan a Magyarországi Református Egyház, de hasonlóképpen az egyéb protestáns egyházak vezetésében kormányzó szerepet vállaló presbitériumok – presbiterek rövid történetét és lényegét.

A korai református alkotmányokban a presbiter szó minden egyházi elöljárót magában foglal.

A presbitérium a protestáns

egyházközség lelkészből és világi képviselőkből álló vezető testülete, egyházi vezetője a lelkész, világi vezetője a kurátor vagy gondok. Az első presbitérium, tulajdonképpen a városnak katolikus kézbe kerülése miatt, 1617-ben Pápán alakult meg, és feladata ekkor még alapvetően más volt, mint a későbbi, akár a jelenlegi. Kanizsai Pálfi János a protestantizmus, közelebbről a református egyház védelmére szervezte meg Pápa városában az első presbitériumot. Nálunk tehát a szükség hozta életre. Összetételében a vitélzők, a polgári rend, és a nemesi rend képviselői alkották az első presbitériumot, vagyis akik fontos szerepet tölthettek be az egyházon belül is. Kanizsai nem közvetlenül a kálvini elgondolás szerint hozta be az országba a presbitérium gondolatát, hanem puritán megfogalmazást követve, amitől azonban nem áll gyökeres ellentétben a kálvini elv sem. A különbség a társadalmi helyzetben keresendő. Genf városa, Kálvin tevékenységének egyik legjelentősebb helye nem volt katonai végvár, stratégiai fontos hely, hanem egyházi szempontból volt központnak nevezhető. Ezen felül még a társadalomszerkezet is eltérő a magyarországitól, különösen a pápaitól, ahol már a 16. században volt polgárság. Kálvinnál nem a szükség, hanem az egyházi ügyek támogatása miatt alakult ki a presbitérium, nálunk pedig az egyház védelmére. Lényeges különbség.

Később, az ellenreformáció hatására fokozatosan alakulnak ki a gyülekezeti-önkormányzati státuszú presbitériumok.

Presbiternek lenni már a kezdetektől fogva is megtiszteltetés volt, azonban közvetlen társadalmi rangja jóval későbbi, 19-20. századi keletű. Már a legelső presbitériumok megalapításában is szerepet játszott az evangéliumi alap, még akkor is, ha a legelsőket a már említ-

tett szükségszerűség hozta létre. Kanizsai csupán ajánlotta a presbitériumok létesítését, nem tette kötelezővé, de egyhamar maga a közösség látta be, hogy szükség van a presbitériumokra.

Legkésőbb a tiszáninneni és az erdélyi református egyházkerületekben váltak általánossá a presbitériumok, mai formájukban, az 1850-60-as években. Különösen a kisebb protestáns falvakban még a 20. sz. első felében is gyakran azonos tagokból állt a falusi elöljáróság és a presbitérium, gyűléseiket is közösen tartották.

Amikor 1881-ben a debreceni zsinat kötelezővé tette a presbitériumok létrehozását, akkor már majdnem az egész országban működtek. Az általánossá váló presbitériumok tagjait többnyire olyan városi elöljárókból választották, akik egyrészt tekintélyt adtak az egyháznak, másrészt nem volt elhanyagolható az sem, hogy a megválasztott, egyébként a társadalmi életben elismert személy még plusz egy egyházi tisztséget is begyűjtött. Az évszázadok viharában a presbiteri rendszerre ráakódott terhek miatt sajnos ma már a bibliai alapok jórészt eltűntek. Ha ezektől megtisztítanánk a presbiteri rendszert, azok talán ismét kiviláglának, de látva a 21. század szükségseit, ez szinte lehetetlen.

A történelmünkben elmúlt több, mint hatvan év nagyon sokat rontott a presbiteri rendszeren, de korábban az „úri Magyarország” sem volt sok hasznára. Sok helyütt, ahol a misszió komoly erőre kapott, és a lelkész hitelesen hirdette az igét, ott a presbitériumok jól alakultak, és a lelkésznek munkatársává váltak. Ahol viszont a lelkész nem értett egyet a presbitériummal, ott igyekezett mindent a testületre fogni, és többnyire Kálvint hibáztatta, hogy miért is találta ki a presbitériumot. A 18. század végének és a 19. század elejé-

nek jellemzője volt, hogy az úri (világi) egyházvezetés a papságot akarta kiszorítani a vezetésből, manapság viszont inkább fordított a helyzet, és az egyház „klerikalizálódását” látjuk. Nézetem szerint egyik változat sem helyes (forrás: prof. dr. Ladányi Sándor).

Összességében megállapítható, hogy a presbitériumnak számtalan pozitív előnye van, tagjainak erkölcsi és hitbéli kiállásával, tekintélyével jelentősen túlmutathat az adott egyházközség virtuális határain, és közvetlen kihatással lehet a helyi lakóközösség életére egyaránt.

Úgy vélem, az a leghelyesebb, ha a presbitériumról kialakított korai felfogásokat igyekszünk napjaink életére is alkalmazni természetesen a mai kor elvárásaira lefordítva.

Elég, ha csak arra utalunk, hogy a korai felfogás szerint a presbiter nem a nép küldötte az egyházban, hanem Krisztus szolgája. (Mennyire igaz állítás!) A krisztusi szolgálat gyakorlása során tevékenysége egybekapcsolódik a lelkésszel. A presbitérium egyben a lelkész ellenőre is, korábban jellemző módon a hitbéli kérdésekre is kihatással (forrás: Rieker: A református egyház alapelvei 1899. 149. p.). Ez nem mond annak ellent, hogy a lelkész és a presbitérium szoros egységet kell, hogy képezzen. Némi parafalással, a lelkész minden esetben presbiter, de a presbiter nem minden esetben lelkész. Ugyanakkor nem szabad elfelejteni, hogy a lelkész és a presbiter között a szentnek tartott cselekvések elvégzésében van az alapvető különbség (forrás: Szentpéteri Kun Béla: A református presbiter, Budapest 1941. 8. p.). Az egyházirányítás – mai fogalma szerinti – gyakorlásában, esetleg bizonyos jogszolgáltató tevékenységben viszont a lelkész és a presbiter már azonos státust jelent.

Békés, 2012. október hó

Tiszántúli egyházkerületi gyülekezeti kórustalálkozó A békési énekkar is ott volt!

A Tiszántúli Református Egyházkerület gyülekezeti kórustalálkozóját két évente őszi rendezik meg. Idén október 20-án tartották meg a rendezvényt, ennek színhelye a Debreceni Református Nagytemplom volt. A meghívást hét énekkar fogadta el, köztük a békési gyülekezet kórusa is. Ezek név szerint: újszegedi, Szeged-Honvéd téri Szegedi Kis István, tiszavasvári Kálvin János, nyíregyházi Soli Deo Gloria, tuzséri, nyírbátori, valamint a békési énekkar.

A köszöntő beszédet Berkesi Sándor zeneszerző-karnagy tartotta, aki később a három közös éneket is vezényelte.

A 130 éve született Kodály Zoltánra a „Jövel, Szentlélek Úr Isten” című énekkel, a 30 éve elhunyt Ádám Jenőre a 130. genfi zsoltár című feldolgozással, Lajtha László zeneszerzőre pedig az „Új szívet adj” című művel emlékeztünk.

A nyitó áhítatot Sepsy Károly, a Nagytemplomi Református Gyülekezet nyugalmazott orgonista-lelképásztora tartotta, a Jelenések könyve 22. részének 7.11-14.20. versei alapján. A 14. vers így szól: „Boldogok, akik megmossák ruhájukat, mert joguk lesz az élet fájához, és bemennek a kapukon a városba.”

Elhangzott: Vigyázzunk, hogy ne-hogy kifáradt, kiürült, leszerepelt református egyház legyünk, s olyan egyháztagok, akik láttán elfordulnak az emberek, s azt mondják, ha ilyenek a keresztyének, mi nem akarunk azok lenni. Tiszteletes úr arra is buzdította a kórusokat, az éneklőket, hogy akkor is szép az ének, ha Isten dicsőségére éneklünk. A mi énekkarunk is biztosan azért énekelt szépen és jól, mert mi is Isten dicsőségére énekelünk. A gyülekezeti énekeket orgonán gyülekeztünk kántora, Farkas János kísérte.

Zsombok Imre

„Legyenek láthatóvá tetteid szolgáidon!”

Egyházmegyei presbitéri és gyülekezeti konferencia Gyulán

A gyulai Magvető Református Általános Iskola gyülekezeti házába gyűltek össze a Békési Református Egyházme-gye közösségeiből a presbiterek, ahol konferencia zajlott.

A rendezvényen több békési presbiter és gyülekezeti tag mellett részt vett Katona Gyula esperes úr is. Mivel a rendezvény éppen október 6-ra esett, az iskola 7. osztályos diákjai emlékműsort adtak az aradi vértanú tábornokok tiszteletére.

Az áhítatot Dani Eszter, a zsinat misz-sziói osztályvezetője tartotta meg a 2Pt 3,17-18 alapján, amelynek fő mondani-valója: „Növekedjetez kegyelemben!” Elhangzott: a kegyelemben való megismerés a fontos. Továbbá: a kegyelmet nem azért kaptuk, kapjuk, mivel meg-szolgáltuk, hanem Isten ajándékáról van szó.

Az első előadást dr. Kaszó Gyula, bu-dapesti teológiai tanár tartotta „Isten életrendje a bűn rendetlensége helyett – Kálvin a megszenteltetésről” címmel. Elhangzott: az Úr rendszerető Isten. A rendet a Sátán, a Diabolosz akarja szét-dobálni, a neve is erre utal („Szétdobáló”). Isten nem hagyja annyiban a ren-detlenséget. Kálvin a hívő ember életét az isteni kegyelemmel összefüggésben látja. A kegyelem mellett isteni ajándék a megszenteltetés is.

A második előadáson a Debrecenből érkezett Vad Zsigmond esperes szólt ar-ról, hogy az utóbbi időkben gombamód szaporodtak a református gyülekezetek Ázsiában, azon belül pl. Dél-Koreában.

A konferenciát közös ebéd zárta.

Reformáció elé: Hitvallásunk a Bibliáról

Hisszük és valljuk, hogy a szent próféták és apostolok mindkét szövetségbeli kánoni iratai, Istennek tulajdon igaz beszé-de, és azok kellő hitelessége önmaguktól van, nem emberektől. Mert maga az Isten szólott az atyákhoz, a prófétákhoz és az apostolokhoz, és hozzánk is szól még mindig a szent iratok által. És ebben a szentírásban a Krisztus egyetemes egyháza a legteljesebben előadva találja mind azt, ami az idvezítő hitre, mind azt, ami az Istennek tetsző élet helyes folytatására tartozik. Annakokáért határozottan megparancsolta Isten, hogy semmi ahhoz ne tétessék, se el ne vétessék abból. (5 Móz. 4,2 12,32) Mi tehát úgy vélekedünk, hogy ezekből az iratokból kell tanulni az igazi bölcsességet és kegyességet, mint szin-tén az egyházak reformálását és kormányzását és a kegyesség minden teendőjére vonatkozó utasítást, végül a hittételek bebizonyítását és elvetését, avagy minden tévelygés megcáfolását, sőt minden intést is, az apostol ama mondása szerint: A teljes Írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre...(2 Tim. 3,16). És ismét: Ezeket írom neked - úgymond az apostol Timótheusnak - hogy megtudhasd ezekből, mi módon kell forgolódni az Isten házában. (1 Tim. 3,14-15)

II. Helvét Hitvallás I. fejezet 1-2. része

A hazai reformációról

Dr. Baráth Béla Levente előadása a Protestáns Estéken

2012. október 18-án a hazai reformáció kutatásáról szólt a Protestáns Esték előadássorozat soron következő előadása, amelynek előadója Baráth Béla Levente, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem oktatója volt. Elmondta, hogy a reformáció nem csak teológiai, hanem pl. kultúrtörténeti szempontból is fontos volt. A korszak vallási szereplői nem reformációról, hanem „Isten Igéje világosságra hozataláról” beszéltek. A megújulás nyomán elterjedtek a nyomdák, összesen 20-30 között volt a XVI. század végén a protestáns nyomdák száma, amelyek a Magyarországon beszélt nyelveken állítottak elő kiadványokat. A magyar nyelvű oktatás, írásbeliség kifejlődésében kulcsszerepe volt a reformációnak, hiszen a magyar nyelvvelésnek kialakult egyfajta kultusza.

A hazai reformációkutatásban több irányzat van. Vannak, akik szerint egy-egy irányzat elterjedésében a főurak pártfogásának volt nagy szerepe, de mások szerint az adott terület lelkeszei testületének döntése volt irányadó. A reformáció előtt és alatt egyébként a határok átjárhatók voltak a lelkeszek előtt, a határ menti tartományokban, országokban magyar lelkeszek is végeztek szolgálatot és vizsont. Különösen a művelt klerikusok naprakészek voltak pl. Luther tevékenységét illetően, könyveit a megjelenés után nem sokkal olvasták, kommentálták. A reformátorok első nemzedéke eredetileg a középkori egyház papjai és szerzetei voltak, művelt emberek.

A korszak teológiai kérdései felfogásához egyébként is komoly műveltségre volt szükség. A mezővárosok polgársága, pl. a kereskedők már rendelkeztek alapvető iskolázottsággal, és érdekeltek voltak abban, hogy a számukra megfelelő személyek legyenek lelkeszek. Presbitériumok nem voltak ekkoriban, így a mezővárosi önkormányzatok tettek szert nagy befolyásra a lelkészválasztásban. A kiadványok, így könyvek, hitvallások elkészítésében nagy szerep hárult a patrónusokra, hiszen ezek költsége tetemes volt. Az egyes reformátorok nem csak főurakhoz, hanem mezővárosi közösségekhez is kötődtek, akik vállalták munkáik megjelentetését is.

A reformáció terjedése egybeesett a török háborúkkal. A kor embere állandó létbizonytalanságban élt, a határok állandóan változtak, az országnak két királya is volt, és egy iszlám hatalom terjeszkedett a keresztény világban. Általánosan elterjedt a végidők várása is. Ezekkel a gondokkal kellett valamit kezdeni. A reformátorok hathatósan kezelték a helyzetet, és megtérést, bűnbánatot, Istenhez fordulást hirdettek. Vannak olyan történészek is, akik úgy vélik, hogy a magyarországi politikai helyzet (határ lét) is hozzájárult a reformáció terjedéséhez. A kutatók egy csoportja a nők szerepével is foglalkozik a reformáció történetében. Baráth Béla a patrónusi rendszert, azon belül a Báthori-család reformációbeli szerepét kutatja.

Mucsi András

Balczó András járt Békésen

Aki sohasem volt megalkuvó

A kilencvenes évek második felében elindított és zajlott „Protestáns esték” című előadás sorozatot keltette újra életre városunk református gyülekezete idén ősszel.

A szeptember közepén megtartott első előadást a sokak által ismert Balczó András, háromszoros olimpiai és tízszeres világbajnoki öttusázó sportoló szájából hallhatták az érdeklődők, akik teljesen megtöltötték a református gyülekezeti termet. Balczó András nem is előadást tartott közönségének, hanem vallomást hitéről, hazaszeretetről, továbbá a sportról.

Kósa Ferenc filmrendező 1976-ban filmet készített róla, amelyet nagy sikerrel vetítettek a mozikban, de az aczéli kultúrpolitikai vezetés a „rendszerellenes kritika” miatt három hét után levette a filmet a mozik műsoráról. A továbbiakban, mivel nem lépett be az MSZMP-be, sportvezetői karrierje elé is akadályt gördítettek. Pedig 1966-ban, 1969-ben, továbbá a 70-es években is az év sportolójának választották. Nem is beszélve az olimpiai és világbajnoki sikereiről. Az öttusasport történetének legnagyobb alakja sosem volt elkeseredve emiatt, sőt – most is azt mondta – nagyon jó, hogy nem úgy alakult a sorsa, ahogyan eltervezte, s áldja ezért is Istent. Mert ahogyan egy ház, egy autó, vagy annak cseréje

hamis istenek, ugyanígy hamis isten az olimpiai bajnokság vagy a világbajnokság megnyerése is, mert az is hiúsággal, büszkeséggel, sokszor göggel jár. Erre az 1972-es müncheni olimpián jött rá, ekkor hagyta abba az élsportolást is. Ekkor ismerte fel, hogy Soli Deo Gloria, azaz egyedül Istené a dicsőség. Őt ne azért szeressék, mert olimpikon vagy világbajnok, hanem csak azért, mert egy közönséges ember, mint bárki más.

Sok mindenről beszélt még Balczó András a hallgatóságának, többek között a hazug médiáról, amely az embereket becsapja, félrevezeti, továbbá a családi életéről is. Elmondta, hogy az első házassága nem sikerült, de ezt követően sokáig nem is akart megőszülni, de a másodikból 12 gyermek (hat fiú és hat lány) született. Hatvan éves volt, amikor az utolsó gyermek is a világra jött. Isten ezt is így akarta – fogalmazott.

Zsombok Imre

Impresszum: Békési Harangszó – megjelenik negyedévente. A lap a Békési Református Gyülekezet lelkeszi hivatalában készül a Gyülekezet tagjai számára • Felelős kiadó: Katona Gyula lelkipásztor • Szerkesztő: Mucsi András, e-mail: mucsia@citromail.hu • A Szerkesztőbizottság tagjai: Katona Gyula, Mucsi András, Seller Lászlóné (Életképek iskolai melléklet), Zsombok Imre • Tördelés és nyomdai munkák: Földesi és Társa Bt. Dévaványa, foldesinyomda@freemail.hu • Kapcsolat: Békési Harangszó, 5630 Békés, Széchenyi tér 21., e-mail: brefegy@t-online.hu

Egy politikus, aki Isten erejével a jövőért munkálkodik

Dr. Molnár Róbert előadása

A Protestáns esték második rendezvényét a református templomban kellett megtartani, hiszen olyan sok vendég érkezett október 10-én az előadásra, amelyet dr. Molnár Róbert, Kübekháza (Csongrád megye) polgármestere tartott. A rendezvényre a megye számos településéről érkeztek érdeklődők.

Molnár Róbert időközben városunkban és máshol is közismertté vált pl. két megjelent könyve nyomán, amelyeket az előadás után meg lehetett vásárolni és lehetőség nyílt a dedikálásra is. Előadásában is a két könyvben leírtakról szólt. A szerző 2011 májusában megjelent „Egy politikus, akit rabul ejtett Isten” című

könyvében megdöbbentő vallomást tett szenvedéseiről, a kilátástalanságban felragyogó reményről, a hitről, a formáltatásról, a szolgáló vezetésről és a politikáról. 2012 nyarán megjelent „Ébresztő, Magyarország!” című kötetében pedig ezt mondja: „Ahhoz, hogy egy társadalomban markáns és mélyreható változások menjenek végbe, nem maradhatnak emberek bűnnel megalkuvók. Kellenek olyan vezetők, akik gyökeresen másként gondolkodnak, és valóban kell egy igazi, őszinte és tiszta forradalom! Hiszem azonban, hogy a győztes forradalmat nem a szavazófülkékben és nem gyilkos indulatokkal, egyik vagy

másik oldalon hadra fogható pártkatonákkal, politikai fegyvertárakban fellelhető eszközökkel és lövedékekkel vívják, hanem hittel, imával, szeretettel, lelki fegyverzetekkel és keresztviseléssel.”

Dr. Molnár Róbert 1998 és 2002 között tagja és három évig jegyzője volt a Magyar Országgyűlésnek, először a Független Kisgazdapárt, majd a Fidesz frakciója tagjaként. Isten ezt követően kiemelte a világi politika elvakító reflektorfényéből és visszaküldte szülőfalujába, Kübekházára. Ott három alkalommal is megválasztották polgármesternek.

Most Isten erejével a jövőért munkálkodik. Azt kérte, kéri, hogy minden magyar

honfitársunk, testvérünk is ezt tegye. Nem szabad kényelmes foteljeinkben ülnünk, hanem dolgozni kell, aktívan cselekedni a közösség javáért. Hittel, a hit erejével kell harcolnunk. Molnár Róbert missziót végez. Szerinte az országban hirdeti az Istenbe vetett hit erejét, mert „ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?”

Zsombok Imre

Kovács Dániel: Az igazi reklám a jó iskola

2012. szeptember 2-án a vasárnap délelőtti istentisztelet keretében megkezdődött az új tanév a Szegedi Kis István Református Gimnázium, Általános Iskola, Óvoda és Kollégium intézményben. Kovács Dániel igazgató a saját utak megkereséséről beszélt.

Katona Gyula, a fenntartó egyházközösség lelkipásztora Lukács evangéliuma 8.

fejezet 22-25. versei alapján arról szólt, hogy a tanítványok hite új helyzetbe került a felolvasott történetben, amikor a hajójuk hirtelen viharba került. A csónakban ott ült Jézus is, de ennek ellenére attól féltek, hogy elpusztulnak a nagy szélben felboruló hajóban. A hit próbája a nehézségekben mutatkozik meg – mondta a Békési Református Egyházmegye

esperese. A hívő ember önzetlen, de öntudatos, alázatos, de nem megalázkodó, hűséges, de nem fanatikus, Istenben bízó, de nem tétlenkedő. Amikor a Jézussal való közösséget vállaljuk, közelebb kerülünk a közös célhoz, engedjük, hogy ő irányítson, vezessen. Aki a református egyházra bízta a gyermeke nevelését, szintén erre az útra lép rá.

Kovács Dániel történelminek nevezte a magyar oktatásügyben ezt a tanévet. A magyar oktatás kétpólusúvá vált, mivel az állami mellett csak az egyházi iskolák képezik a másik pólust. A református oktatás referenciaközzé vált, a társadalom is elfogadja, ezt bizonyítja a nagy békési intézmény is. Az állam úgy gondolja, hogy a gyermek az államé, nevelését ő végzi, a reformátusok ez-

zel szemben azt mondják, hogy a gyermek Istené. Az új tanévet a SZKIRG 1100 gyerekkel és 130 pedagógussal kezdi meg. Közben egyesek úgy vélik, hogy attól vagyunk jók, ha megfelelő a PR, a reklám, mi úgy véljük, hogy az igazi PR becsöngetés után és kicsöngetés előtt zajlik, mégpedig a tanórán. A jó tanóránál nagyobb reklám, ajánlás nincs – fogalmazott az intézményvezető. Az iskola keresi az új utakat, nem mondott le a sportiskoláról, de az idegen nyelveknek is sokkal nagyobb hangsúlyt kell kapnia. Egy pályázat sikere esetén jól felszerelt laborral megújulhat a természettudományos oktatás is.

Az új diákok mellett eszküt tett a gimnáziumi intézményegység új vezetője, dr. Pataki Ágnes és helyettese, Vargáné Tuska Anita is.

A Himnusz és a Szózat nemzeti ereklje

A Szegedi Kis István Református Gimnázium, Általános Iskola, Óvoda és Kollégium tanévkezdő csendesnapján Berkesi Sándor, a Tiszántúli Református Egyházkerület zenei igazgatója tartott igen értékes előadást az intézmény diákjainak és tanárjainak. Az együttgondolkodás során a Himnusz és a Szózat került terítékre.

Berkesi Sándor először a Himnuszt elemezte, amely véleménye szerint a Szózat mellett fontos nemzeti ereklje. Előadása céljaként azt jelölte meg, hogy gondolatokat ébresszen. A Himnusz dallama Erkel Ferentől származik, tudatosan alkotott remekművet, bár a debreceni teológia tanára arra is rámutatott, hogy a 130. zsoltár dallamára is pontosan énekelhető a nemzeti imádságunk. A dallam egyébként egy 1844-es pályázatnak köszönhetően született

meg. A többi nemzetnek addigra már volt saját himnusza, a magyaroknak nem, a többi nemzeti himnusz általában az uralkodót dicsőíti, a magyaroké pedig Istenhez fordul oda imában. A magyarok áldást kérnek Istentől, nem az ország nagyságát hangsúlyozzák, mint pl. az amerikaiak. Berkesi tanár úr felidézte a magyar nemzet zivataros századait, amelyekről a vers is tulajdonképpen szól. A számos tragédia mellett dicsőséges eseményekkel is büszkélkedhetünk. A legvadabb diktatúra időszakában sem volt hajlandó arra Kodály Zoltán és Illyés Gyula, hogy Rákosi felkérésére új himnuszt írjanak. A Szózzal kapcsolatban elhangzott, hogy a két erekljünk egybeszerkesztve működik, a magyarok közös lelki nevezője a nagyvilágban a Himnusz és a Szózat.

Iskolánk a Megyei Közgyűlés ünnepi ülésén

A református iskolában minden nemzeti, egyházi ünnepről és gyásznapról megemlékezünk. Ebben az évben az iskolai ünnepségen a gimnázium 11.B osztálya lépett fel műsorral. A műsort az osztály tanulói előadták az október 19-én a békéscsabai Vigadóban tartott ünnepi megyegyűlésen is. Erről Pocsaji Adrienn, az osztály tanulója így ír: „Az osztályom kapta azt a megtisztelő feladatot, hogy mind az iskolánk megemlékezésén és

mind a Békés Megyei Közgyűlés előtt előadhassuk az Október 23-i műsorunkat. Azt a bizonyos 1956-os évet meglehetősen nehéz volt átélnünk, hiszen mi nem abban a korban nőttünk fel és nem is tudjuk elképzelni, hogy milyen szörnyűségeket éltek át az akkori ifjak. Reméljük mindenkinek sikerült átadnunk az akkori kor rideg valóságát. Mi ezzel a műsorral emlékeztünk az '56-os forradalom áldozataira.”

Pocsaji Adrienn (11.B)

Katona Gyula:

Isten a lehetetlen helyzeteket is meg tudja oldani

Október 23-án tele templom előtt beszélt Katona Gyula Isten igéjének aktuális üzenetéről. Az istentiszteleten részt vettek a helyi református iskola tanárai, diákjai, valamint a református gyülekezet tagjai.

A jól ismert szakasz, Ezékiel könyve 37. fejezet alapján prédikált a Békési Református Egyházmegye esperese, üzenetének lényege az volt, hogy Isten az emberileg teljesen lehetetlennek tűnő helyzetekből is megújulást, feltámadást tud előhozni. A bibliai szakaszban Isten látomásban egy száraz csontokkal teli völgyet mutat a prófétának, és azt parancsolja neki, hogy beszéljen a csontokhoz. A csontokra

ket ad beléjük Isten. A jelkép történet lényege az volt, hogy Isten a babiloni fogságba hurcolt népnek megújulást, feltámadást készített elő. Ezt a látomást Isten Lelke nekünk is adja, és ez vigasztaló számunkra. Emberi ésszel ugyan érthetetlen volt a parancs Ezékiel számára, csodálkozott is, de a kérdeztnek engedelmeskednie kell Isten szavára – mondta az esperes. Sokan ma is legyintenek a keresztyén bizonyágtételre, de minden úgy történik, ahogy Isten azt megmondta, elrendelte. Arra kell néznünk ma is, aki kivezethet a bajból. Isten önmagából ad a benne reménykedőknek, és ez erőt ad nekünk is – zárta igehirdetését Katona Gyula.

Meghívó

1552-2012

„Megőrzött bennünket minden
úton, amelyen jártunk...
Bizony, Ő a mi Istenünk!”

Józsucé 24, 17-18.

Játszva tanultak a hittanos tábor lakói Indián hittanos foglalkozások Békésen

Gyülekezetünk idén is augusztus utolsó hetében rendezte meg szokásos hittanos táborát. Az alaphelyzet az volt – óvodás kortól 14 éves korig –, hogy a gyerekek hét észak-amerikai indián törzs bőrébe bújtak, azaz ők lettek a navajó, szíu, apacs, huron, komancs, hopi, dakota indiánok. Ebben az évben összesen 42 gyermek jelentkezett és vett részt a táborba.

Sikeresen mondható a program abban is, hogy a gyerekek mind testileg, mind fizikailag is felüdültek, hiszen volt sportolási lehetőség, akadályverseny, erőpróba, nyomkeresés, lovaglás az Urkom-tanyán, kézműves foglalkozás, játsszási lehetőség. Emellett a lelki-szellemi dolgokkal is foglalkoztak: bibliai történeteket hallgattak, énekeket és aranymondásokat tanultak. Ezek pedig a legfontosabbak a gyermekek életében.

Ez a tábor elsősorban misszió, azaz küldetés azoknak a pedagógusoknak és lelkészeknek a szolgálata, akik felvállalják ezt a munkát – nyilatkozta a tábor vezetője, Tóth Melinda, a Vasárnapi Is-

kolai Szövetség (VISZ) munkatársa. A szövetség célja, hogy szerte az országban minden magyar gyermek – így a békésiek is – megismerjék az evangéliumot, az örömhírt. Így már gyermekként rábízhatják az életüket Jézus Krisztusra, mint Megváltóra. A küldetés további célja az, hogy szeretné segíteni a hívő gyermekeket a lelki növekedésben, és abban, hogy aktív tagjaivá válhassanak egy helyi keresztyén gyülekezetnek. Itt Békésen is számos helyi pedagógus és Fehér Csaba lelkész segítette Tóth Melinda munkáját, akiknek ezúton is köszönetet mond a református egyház-község. Elmondható, hogy precízen, ügyesen, nagy szakértelemmel, odaadással, lelkiismeretesen végezte mindenki a munkáját. Köszönet illeti továbbá a szülőket is, hogy lehetővé tették a gyermekeknek a részvételt, továbbá a gyülekezet azon nőtagjait, akik a konyhában segítettek. Kenyérrel és mazsolával kaláccsal a Drucker pékség látta el a tábor résztvevőit.

Zsombok Imre

A békési

**Szegedi Kis István
Református Gimnázium,
Általános Iskola,
Óvoda és Kollégium**

*dolgozói és diákjai
tiszteltetl és szeretettel
meghívják Önt az*

**iskola
alapításának
460. évfordulója**

alkalmából szervezett

rendezvénysorozatra.

*Az előadások helyszíne mindenkor a
békési református templom.*

*Intézményegységeinkben iskolatörténeti
kiállítások tekinthetők meg.*

Helyszínek:

Petőfi u. 11-13., Rákóczi u. 8.

2012. november 8.

10³⁰ Ünnepi nyitóáhitat

Igét hirdet: Katona Gyula intézményvezető
lelkész, esperes.

Az ünnepi rendezvénysorozat megnyitása, zászlóavatás

Beszédet mond: Kovács Dániel igazgató,
Izsó Gábor Békés város polgármestere.
Közreműködnek az iskola tanárai és diákjai

13⁰⁰ Dr. Püski Levente

„A magyar arisztokrácia nevelése és iskolázottsága a XX. század első felében”
(a Debreceni Egyetem Modernkori Magyar
Történeti Tanszékének docense, iskolánk
volt diákja)

13⁴⁰ Csüllög Ferenc

„Vannak vidékek...” - énekelt versek
(hitoktató, iskolánk volt diákja)

14¹⁵ Dr. Szatmári Imre, PhD

„Sarkantyú vagy kereszt?”
(megyei múzeumigazgató, iskolánk volt
diákja)

15⁰⁰ Sport a 460. évforduló körül

Helyszín: iskolánk tornaterme, udvara

17⁰⁰ Evangelizációs istentisztelet

Igét hirdet: Gulácsy Lajos, a Kárpátaljai
Református Egyházkerület nyugalmazott
püspöke

2012. november 9.

13⁰⁰ Gellén János

„Gondolatok az iskola alapításáról és
megtartásáról”
(iskolánk volt diákja és igazgatója,
iskolánk tanára, presbiter)

13⁴⁰ Dr. Mucsi Gyula

„Hogyan lett szívügyem a népegészségügy?”
(megyei tisztii főorvos, iskolánk volt diákja)

14³⁰ Lazsádi Ákos és zenekara

„Fornog az esztendő kereké”
(iskolánk volt és jelenlegi diákjai)

17⁰⁰ Evangelizációs istentisztelet

Igét hirdet: Gulácsy Lajos, a Kárpátaljai
Református Egyházkerület nyugalmazott
püspöke

2012. november 10.

09¹⁵ Ünnepi záróáhitat

Igét hirdet: Szabó János lelkész, püspöki
titkár. További szolgáltatók: Dandé And-
rás lelkész, Hunyadiné Cserge Mária lelkész
(iskolánk volt diákjai)

11⁰⁰ Osztálytalálkozó

19⁰⁰ Református bál

A bálra belépők vásárolhatók a békési
Református Lelkesi Hivatalban 4.500
forintos áron.

GYÜLEKEZETI ANYAKÖNYVI HÍREK

(2012. június 18 – 2012. október 24. között)

Megkereszteltettek: Balogh Dimitri Jenő, Antóni Loretta Livia, Szalontai Máté, Gilick Milán, Lipták Zara, Kovács Lili, Jakucs Noel, Bozó Zsombor, **Bozóné Szilágyi Szilvia, Szilágyi Éva**, Pösze Noémi Vivien, Kalmár Botond Lénárd, **Nyárfádi Viktória**, Juhos Imre, Bróda Sándor, **Bróda Sándor, Bróda Viktor, Rábai Balázs, Rábai Bálint, Rábai Dávid**, Rábai András, Erdődi Csanád, Erdődi Zolna, **Vég Gábor**, Vas Virág, Baji Emma Nóra, Sebestyén Ádám, Szűcs Dániel, Egeresi Annamária, Darócz Norbert, Jantyk Vivien, Niedermayer Nándor, Tátus Gabriella Melinda, Éles Lenke, Szabó Petra, Szabó Gréta, Kanál Kitty, Víg Lili, **Víg Imre**, Gulyás Titanilla Julianna, Laukó Balázs János és **Csa-**

pó Anita. (Felnőttkeresztség vastag betűvel szedve)

Konfirmáltak: **Bozóné Szilágyi Szilvia, Szilágyi Éva, Nyárfádi Viktória, Bróda Sándor, Bróda Viktor, Rábai Balázs, Rábai Bálint, Rábai Dávid, Vég Gábor**, Turi Enikő, Kalogeropoulou Konstantina, Egeresi Julianna, Lukács Andrea, **Víg Imre és Csapó Anita.**

**Házasságuk megáldat-
ták:** Hódos Csaba és Borbély Bettina, Szűcs Attila és Mészáros Anikó, Bakos Tamás és Tarkovics Márta, Egeresi János és Szabó Ágnes, Fazekas László és Kiss Judit, Kövesdi Ferenc és Balázs Zita, Kiss Zoltán és Burai Alexandra, Boha István és Gábor Mariann, Lipcsei Zoltán és Tasná-

di Ágnes, Baji Imre és Novák Mónika (Kamut), Beszterczei Pál és Filó Mónika, Becsei Sándor és Dürög Beáta, Dr. Pásztor Gyula és Péter Tímea Karolina.

Elhunytak: Özv. Pusztai Sándorné Budai Eszter (86), özv. Bíró Jánosné Fehér Eszter (80), Bimbó László (71), Kelemen János gyülekezetünk gondnoka (76), özv. Pikó Imréné Kishegyi Anna (75), Kocsor Istvánné Baji Zsuzsanna (89), Nagy Mihály (54), özv. Együd Imréné Lipcsei Anna (89), Kiss Imréné Balogh Mária (60), Szűcs Sándorné Mazán Ilona (83) – Murony, Nánási Imre (78) – Tarhos, Vincze Imre (81), özv. Laukó Pálné Varga Julianna (83), Öreg István (83), Braun Mihályné Gergely Irén Lili (78),

özv. Sz. Nagy Imréné Kis Sára (95), özv. Szilágyi Jánosné Nagy Zsuzsanna (77), Tokaji Margit (86), özv. Megyeri Sándorné Vincze Eszter (80), özv. Korcsok Józsefné Mészáros Mária (84), özv. Bíró Imréné Szilágyi Julianna (90), Góg László (76), Szabó Gábor (101), Hévízi Andrásné Téglás Erzsébet (75), özv. Komoróczki Györgyné Csökmei Anna (83), Szelják Györgyné Szuhaj Mária (74), özv. Pusztai Gáborné Hídvégi Eszter (88), özv. Ravasz Lajosné Harmati Ilona (96), Krám Attila (42), Bimbó László (45); Fettik József (73) és Jenei János (58).

Jézus mondta: „*En vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz én bennem, ha meghal is, él, s aki él, és hisz én bennem, az nem hal meg soha.*” (Jn 11,25-26.)

A Reformáció évfordulója alkalmából **október 31-én délelőtt ¼ 10-kor** ünnepi istentiszteletet tartunk a templomban. Ökumenikus ünnepi megemlékezés lesz **november 4-én 16 órai kezdettel** a Baptista Imaházban

A Békési Református Gyülekezet
gyülekezeti termében

november 7-11 között

GULÁCSY LAJOS,

Kárpátalja nyugalmazott püspöke

tart szerdától szombatig 17 órai kezdettel, vasárnap pedig a délelőtti istentiszteleten evangélizációs szolgálatokat „**Az Istennel való kapcsolat a Miatyánk alapján**” címmel.

Minden – Istennel való kapcsolatában – megújulni vágyó érdeklődőt szeretettel várunk!

**Halottainkra emlékező református istentiszteletek
ez évben az alábbi helyen és időpontban
lesznek megtartva:**

- Kamuti temetőben október 31-én 13.30-kor;
- Muronyi temetőben október 31-én 14.30-kor;
- Bélmegyeri temetőben október 31-én 15.30-kor;
- Békésen az Idősek Otthonában október 31-én 15 órakor ökumenikus megemlékezés;
- Békésen a Malomvégesi temetőben november 1-jén 14 órakor;
- Békésen a Rózsa temetőben november 1-jén 15 órakor.

Református Bál

IV. Békési Református Bál

Érezze jól magát Ön is családjával, barátaival, ismerőseivel a
2012. november 10-én 19 órától
kezdődő, a régi békési hagyományokat őrző
IV. REFORMÁTUS BÁL ALKALMÁN,
amit Gimnáziumunk 460. évében
ismét a **Békési Galériában** rendezünk.

A bál védnöke: **IZSÓ GÁBOR** Békés város polgármestere

Műsor:
Első bálzók nyitó tánca
A Szegedi Kis István Református Gimnázium, Általános Iskola,
Óvoda és Kollégium óvodásainak és diákjainak műsora
GY TÁNCISKOLA – standard és latin táncbemutatója
HERBÁLY ANDRÁS bűvész produkciója
Első bálzók záró tánca

Vacsora * Tánc * Zene: Sebestyén Tibor *
Tombola, értékes nyereményekkel:
A földjüket CSUTA GYÖRGY festőművész és
PUSKI SÁNDOR grafikusművész ajánlották fel

Jegyek elővételben vásárolhatók meg november 8-ig
a Gimnáziumban és a Református Lelkészi Hivatalban
(Békés, Széchenyi tér 21. Telefon: 66/411-357)

A jegy ára: 4.500 Ft.